

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Választmányi ülés.

Az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmánya március hó 12-én délelőtt 10 órakor — a második rendkívüli közgyűlést megelőzően — ülést tartott, amelyen megjelentek: báró *Waldbott* Kelemen elnök, *Bíró* Zoltán ügyvezető, dr. *Mihályi* Zoltán titkár, dr. *Ajtai* Sándor, *Ajtay* Jenő, *Bartha* Dezső, *Beniczky* Elemér, *Beyer* Jenő, báró *Biedermann* Imre, *Czillinger* János, *Földváry* Miksa, *Karsai* Károly, *Lengyel* Sándor, gróf *Mailáth* György, *Molcsány* Gábor, *Orosz* Antal, dr. *Osztrólczy* Miklós, *Papp* Béla, *Rábay* Gyula, *Riedl* László, *Rimler* Pál, *Rochlitz* Béla, *Schenkengyel* László, *Urbánfy* Ignác, *Véssei* Mihály, *Walla* Ferenc és *Zsombory* Ignác választmányi tagok, továbbá *Harmath* Ernő, *Jellachich* László, dr. *Kovács* Zsigmond és *Rabó* Gyula egyesületi tagok.

Távolmaradásukat kimentették: *Térfi* Béla alelnök, gróf *Esterházy* Móric, vitéz gróf *Festetics* Kristóf, *Földes* Tibor, gróf *Keglevich* Gyula, dr. *Kiss* Ferenc, vitéz *Lámfalussy* Sándor, *Matusovits* Péter, herceg *Montenuovo* Nándor, vitéz *Onczay* László, örgróf *Pallavicini* A. Károly, *Papp-Szász* Tamás, és *Vuk* Gyula.

Báró Waldbott Kelemen elnök röviden ismertette a rendkívüli közgyűlés összehívására okot adó körülményt: az Országos Mezőgazdasági Kamara ideiglenes vezetésére felhatalmazott miniszteri biztosnak 365/1940. sz. átiratát, amely azt az értesítést tartalmazza, hogy a földművelésügyi miniszter Úr helyt adott az egyesület ismételt kérelmének és újból biztosította számára azt a jogot, hogy az Országos Mezőgazdasági Kamarában képviseltethesse magát.

Az átirat értelmében az egyesület közgyűlésének kell két rendes és két póttagot választania. Miután a múltban az egyesület csak két tagot küldött ki és ezt a tisztséget *Térfi Béla* alelnök és *Bíró Zoltán* ügyvezető viselték, az elnök azt indítványozta, tegyen a választmány olyan értelmű javaslatot a közgyűlésnek, hogy ruhazza a rendes tagságot újból az előbb megnevezettekre, póttagokul pedig ifj. gróf *Teleki József* alelnököt és vitéz *Onczay Lászlót* küldje ki.

Javaslatát az igazgató-választmány egyhangúlag magáévá tette.

Ezzel az ügygel kapcsolatosan az elnök külön is megkérte az erdészeti főosztály jelenlevő vezetőjét, védje meg a jövőben minden téren az erdőgazdaság érdekeit, mert az Országos Mezőgazdasági Kamara számos olyan kérdéssel is foglalkozik, amelyekben az erdészet képviselőinek a hozzászólása nélkül aligha lehet kielégítő megoldásra kilátás.

Molcsány Gábor válaszában közölte, hogy az Országos Mezőgazdasági Kamara tagjait adó testületek felhatalmazását megállapító tárgyalásokba az erdészeti főosztályt nem vonták be és csak azért történhetett, hogy az Országos Erdészeti Egyesület tagküldési jogát átmenetileg be-

szüntették. Hangsúlyozta, hogy a jövőben az erdészeti főosztály különös figyelemmel fogja kísérni ezt a kérdést és továbbra is erélyesen síkra fog szállani az érdekvédelemért.

A megnyugtató kijelentésért az elnök az igazgató-választmány nevében őszinte köszönetét fejezte ki.

Bíró Zoltán ügyvezető bejelentette, hogy a m. kir. földművelésügyi miniszter úr 7136/1940. sz. leiratával az egyesület támogatására 5000 pengőt utalt ki.

Az igazgató-választmány az egyesület közérdekű munkájának elismeréséről tanuskodó értékes segítséget örömmel vette tudomásul és az ügyvezető indítványára egyhangúlag úgy határozott, hogy leghálásabb köszönetét tolmácsolja érte a miniszter úrnak.

Az ügyvezető ezután a földművelésügyi miniszter úr 71.985/1940. sz. leiratát ismertette, amely a Magyar Gyáriparosok Országos Szövetségének a lombfaanyagok 1940. évi behozatali keretére vonatkozó javaslatához, valamint a Magyar Általános Gyufaiipari Rt-nak a gyufagyártásra alkalmas lágú rönkök behozatala tárgyában tett felterjesztéséhez kéri az egyesület állásfoglalását.

Hangsúlyozta, hogy bár meggyőződése szerint a behozott fa jelentékeny részét hazai termelésű, másfajú fával kielégítően pótolni lehetne, a fennálló külpolitikai és gazdasági nehézségekre való tekintettel nem tartaná helyesnek, ha az egyesület a behozatal korlátozása ellen foglalna állást, mert jelenleg igen fontos érdekek fűződnek hozzá, hogy minél nagyobb nyersanyagkészletek felett rendelkezünk. Ezért azt indítványozta, javasolja az egyesület a behozatal engedélyezését, de hívja fel a minisztérium figyelmét arra, hogy követelje elsősorban a rönkö-alakban való behozatalt, kösse az engedélyek kiadását a hazai készletek teljes felvásárlásának az igazolásához és szorítsa az ipart a belföldi termelésű fa fokozottabb igénybevételére. A bányák, az építő- és asztalosipar, valamint a gyufagyártás olyan fafajákat és választékokat is jól tudnak használni, amelyekről ezidőszereint idegenkednek, noha a világháború és az azt követő évek megmutatták, hogy a szükségleteket az igények mérséklésével is ki lehet elégíteni.

Az indítványhoz az igazgató-választmány egyhangúlag hozzájárult.

Az ügyvezető a továbbiakban az ország faellátásának a kérdését tette ismét szóvá. Rámutatott arra, hogy a rendkívül hosszantartó kemény tél és a háborús feszültség igen komoly helyzetet teremtettek, amely könnyen végzetessé válhat. Miután a kormányintézkedések augusztus óta — az egyesület többszöri sürgetése ellenére — sem tudták a kérdést közmegnyugvásra tisztázni és a munka-, ill. fuvarbérek emelkedése, a termelés szünetelése, végül pedig a piac bizonytalansága folytán az ország faellátása komoly válságba került, szükségesnek tartja, hogy az egyesület — felelőssége teljes tudatában — még egyszer figyelmeztesse a kormányt azokra a veszélyekre, amelyek a termelés nagymértékű eszkénésének következményeként máris igen aggasztó mértékben jelentkeznek. Becslése szerint az eddig kitermelt fanyomlás alig 60–70%-a az előbbi évek készleteinek és ezért sürgősen erélyes intézkedésekre van szükség.

Augusztus óta azonban a hazai fagazdaságnak nincsen felelős irányítója. A szeptember 2-án megjelent 8300/1939. M. E. sz. kormányrendelet az augusztus hó 26-án érvényben volt árakat kötötte meg azokra az erdőgazdasági termékekre, amelyek közszükségleti cikkeknek tekintendők, anélkül, hogy ezeket megjelölje volna. A rendelet szerint megokolt esetben az illetékes hatóság hozzájárulásával el lehet térni az augusztus 26-i áráktól, de azt nem állapítja meg, hogy az erdőgazdasági termékekre

vonatkozólag melyik hatóságot kell illetékeseknek tekinteni. Az egyesület szeptember 5-én benyújtott felterjesztésében kérte a kérdés tisztázását és tudomása szerint a földművelésügyi minisztérium is sürgette az árkormánybizottság döntését, de mindezekig semmiféle intézkedés nem történt.

Mindezek alapján az ügyvezető azt indítványozta, tegyen az igazgatóválasztmány olyan értelmű javaslatot a közgyűlésnek, hogy forduljon az egyesület megegyeszer kellően hangsúlyozott felterjesztéssel a kormányhoz, valamint az árellenőrzés országos kormánybiztosához és kérje a faellátás kérdésének haladéktalan, kielégítő megoldását.

Beniczky Elemér komoly aggályának adott kifejezést és a termelési idő meghosszabbításának engedélyezését kívánta, amivel kapcsolatosan *Molcsány Gábor* azonnal kijelentette, hogy erre vonatkozólag már megtörtént a szükséges intézkedés.

Beniczky Elemér a munkabér megállapítását is szóvátette, mert megdöbbenéssel értesült róla, hogy az új törvényben tervezett munkabérmegállapító bizottságoknak állítólag arra is joguk van, hogy visszamenőleg állapítsák meg a munkabéreket.

Az ügyvezető azt a nézetét fejezte ki, hogy a törvénytervezetet tévesen értelmezik, mert a munkabér megállapításának, illetőleg visszamenőleges felemelésének csak a törvény életbeléptetése után végtett munkáknál lehet helye, a régebbieket a törvény intézkedése nem érintik.

Báró Biedermann Imre hangsúlyozta, hogy az országban sok hársfárönkő marad eladatlan, azért, mert a gyufagyárak nem fizetnek megfelelő árakat értük.

Az ügyvezető véleménye szerint ez a multban is így volt, mert a gyufagyárak költségvetése nem bírja el a magas beszerzési árakat és más felhasználási területen a hárs-szerfáért mindig magasabb árat lehetett elérni. Ez a körülmény azonban még inkább megokolja, hogy a gyufagyártás is vegye igénybe a gyengébb minőségű faanyagot.

Molcsány Gábor közölte a választmánnyal, hogy az erdészeti főosztály a maga részéről mindent elkövetett a hazai fagazdaság helyes árpolitikájának kiépítése érdekében, nem rajta múlott, hogy törekvése eddig nem járt sikerrel. Bízik azonban benne, hogy a minisztérium újabb határozott lépéseinek meg lesz a kívánt eredménye.

Az ügyvezető ezzel kapcsolatosan azt a meggyőződését fejezte ki, hogy minden bajnak a hatáskör szétforgácsolódása az oka. *Igen sajnálatos, hogy a földművelésügyi minisztériumtól számos vonatkozásban elvették az intézkedés jogát*, mert ennek a következménye az örökös bizonytalanság és késlekedés. A mai válságos időkben csak egy akarat irányíthatja a fagazdaságot, az, amelyik egyedül ismeri teljességgel a helyzetet, a termelés és ellátás lehetőségeit. Ezért azt javasolta, vigye az igazgatóválasztmány a közgyűlés elé ezt a kérdést is és tegyen olyan értelmű indítványt, hogy kérje az egyesület a miniszterelnök úrtól a fagazdaság intézésére vonatkozó összes ügyeknek a földművelésügyi minisztérium hatáskörébe való visszautalását.

Az elnök hozzászólása után, aki a fenyegető helyzetre való tekintettel az ország egyik legsúlyosabb közgazdasági problémájának jelölte meg a faellátás kérdését, az igazgatóválasztmány egyhangúlag úgy határozott, hogy az ügyvezetőnek mind a két indítványát, mint saját állásfoglalását terjeszti a közgyűlés elé.

Az ügyvezető ezután az „Extrakt“ Cserzőanyag Kereskedelmi Rt. beadványát ismertette, amely az egyesület támogatását kéri a földműve-

lészügyi minisztériumnál ahhoz, hogy a belföldi szükségletek teljes biztosítása és a honvédelem érdekeire való tekintettel szükséges tartalékolás mellett *feleslegként* tárolt cserkérget akadálytalanul kivihesse.

Miután a nevezett vállalat jelentős nemesvalutájú külföldi piacokat szerzett a magyar cserkéreg számára és az igénybe nem vett készletek visszatartása nemcsak a vállalat szempontjából jelent súlyos kárt, de bénítólag hat a magyar termelésre is, az egyesület közbenjárása mindenképpen megokoltnak tekinthető.

Az igazgató-választmány egyhangúlag az ügyvezető javaslata szerint határozott.

Az *ügyvezető* bemutatta az egri érseki uradalom erdőfelügyelőségének az átiratát, amelyben azt panaszolja, hogy az Országos Mezőgazdasági Biztosító Intézet az uradalom erdőaltiszti személyzetét is belevonta a biztosítási kötelezettségbe, annak ellenére, hogy az uradalomnak külön altiszti nyugdíjalapja van.

Az előadó hangsúlyozta, hogy a jelenlegi törvényes rendelkezés a magánuradalmak és az erdői személyzet szempontjából is egyformán *tarthatatlan*. Elsősorban azért, mert azt az altiszti kart, amely a *munkésokkal szemben a birtokost képviseli és éppen ezért fokozott felelősséget visel*, a nyugellátás tekintetében gazdasági eselődésséggel állítja egy-sorba akkor, amikor az állami alerdészi kar, ugyanolyan képesítés mellett, kellő megkülönböztetésben részesül. De méltánytalan a helyzet a birtokosra nézve is, mert az *OMBI* csak a 65. életévtől biztosít csekély nyugdíjjárulékot és sem a rokkantság esetét, sem a gyermekek nevelését nem öleli fel úgy, hogy az olyan birtokos, aki hűséges, megelégedett személyzetre tart igényt, kénytelen saját maga is nyugdíjat fizetni az erdőreinek.

Ezért azt javasolta, kérje az egyesület a kérdésnek novelláris úton való gyökeres rendezését a földművelésügyi miniszter úrtól olyan értelemben, hogy: 1.) mentesítse azokat az uradalmakat, amelyeknek az *OMBI*-nál kedvezőbb nyugellátást szolgáltató altiszti nyugdíjintézetük van, a biztosítási kötelezettség alól, és 2.) állapítsa meg az erdészeti altisztek nyugdíjjárulékát a mezőgazdasági eselédék részére biztosított összegnek a *négyszeresében*, amelynek $\frac{1}{4}$ -ét fizetné az erdőőr és $\frac{3}{4}$ -ét az uradalom, végül pedig 3.) terjessze ki az *OMBI* gondoskodását a *rokkantság eseteire* is.

Az ügyvezető indítványát az igazgató-választmány egyhangúlag magáévá tette.

Az *ügyvezető* előadta, hogy az Erdőgazdasági Tanács újból való megalakításával kapcsolatban a földművelésügyi miniszter úr az egyesület kiküldte tagokból nevezi ki — hármias jelölés alapján — a Tanács elnökét. Indítványára az igazgató-választmány úgy határozott, hogy az elnöki tisztségre *bárá Waldblott Kelemt, Térfi Bélát és ifj. gróf Teleki Józsefet* hozza javaslatba.

Néhány kisebb jelentőségű ügy letárgyalása után a *titkár* bejelentette, hogy felvételüket kérték az egyesületbe: gróf *Károlyi Sándor* hitb. közp. igazgatósága, *Cseresnyés* Aladár nagybirtokos, *Bélaváry Mihály, Danis János, Geschwind Gyula, Jaczkovics Péter, Mojses Ferenc, Neuwirth János, Plentzner Frigyes, Rainis Béla, ifj. Riedl Gyula, Sas Barna, Solt Pál, Vaszócsik Theodor, és Wittenberger János* erdőmérnökök.

Javaslatára az igazgató-választmány valamennyi jelentkezőt egyhangúlag az egyesület tagjai sorába iktatta és egyéb tárgy hijján az *elnök* az ülést berekesztette.

A második rendkívüli közgyűlésünk.

Az Országos Erdészeti Egyesület március hó 12-én, délelőtt 11 órai kezdettel az egyesület székházában rendkívüli közgyűlést tartott, amelyen megjelentek: báró *Waldbott* Kelemen elnök, *Bíró* Zoltán ügyvezető, dr. *Mihályi* Zoltán titkár, továbbá *Ács* Ferenc, dr. *Ajtai* Sándor, *Ajtay* Jenő, *Bartha* Dezső, *Beniczky* Elemér, *Beyer* Jenő; báró *Biedermann* Imre, *Csizmazia* László, *Csép* Béla, *Czillinger* János, *Dercsényi* István, *Egly* József, *Földváry* Miksa, *Harmath* Ernő, *Hepke* Arthur, *Iványi* Ferenc, *Jellachich* László, *Karsai* Károly, *Komáromi* László, *Kovács* Jenő, dr. *Kovács* Zsigmond, *Leicht* Ottó, *Lengyel* Sándor, gróf *Mailáth* György, *Mester* János, *Molcsány* Gábor, *Orosz* Antal, dr. *Osztruczky* Miklós, *Palla* Zoltán, *Papp* Béla, *Petényi* Keresztély, vitéz *Rábay* Gyula, *Rabó* Gyula, *Riedl* László, *Rimler* Pál, *Rochlitz* Béla, *Schenkengel* László, *Szunyogh* Gáspár, vitéz *Tóth* László, *Urbánfy* Ignác, *Véssei* Mihály, *Walla* Ferenc és *Zsombory* Ignác.

Távolmaradásukat kimentették: *Térfi* Béla alelnök, gróf *Esterházy* Móric, vitéz gróf *Festetics* Kristóf, *Földes* Tibor, gróf *Keglevich* Gyula, dr. *Kiss* Ferenc, vitéz *Lámfalussy* Sándor, *Matušovits* Péter, herceg *Montenuovo* Nándor vitéz *Onczay* László, örgróf *Pallavicini* A. Károly, *Papp-Szász* Tamás és *Vuk* Gyula.

Báró Waldbott Kelemen megnyitójában megállapította, hogy a közgyűlés összehívása alapszabályszerűen történt és a jegyzőkönyv hitelesítésére *Schenkengel Lászlót* és *Földváry Miksát* kérte fel. Bejelentette, hogy a M. Kir. Földművelésügyi Miniszter Urat *Molcsány Gábor* miniszteri tanácsos, a Vallás- és Közoktatásügyi Miniszter Urat *Schenkengel László* kir. közalapítv. igazgató, a Déldunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesületet gróf *Mailáth György* nagybirtokos, felsőházi tag és a Budapest székesfővárost *Csizmazia László* erdőfőtanácsos képviselik.

Megindult szavakkal emlékezett meg ezután arról a nagy veszteségről, amely az egyesületet és az egész magyar erdőgazdaságot *Kaán Károly* ny. államtitkár elhalálózásával érte.

Kaán Károly egyénisége kitörülhetetlenül rányomta bélyegét a háborút közvetlenül megelőző és az összeomlás utáni magyar erdőgazdaság történetére. Hivatalos működését a nagyhatású intézkedések és törvényalkotások egész sora örökítette meg, tudományos munkássága pedig szellemi életünk legkiválóbbjai közé emelte. Erdemei előtt, amelyek a legfelsőbb helyeken is mindig a legnagyobb elismerésben részesültek, készséggel hajlott meg nemzete és neve időtálló büszkesége a magyar erdőgazdaságnak.

A közgyűlés néma felállással fejezte ki nagyrabecsült tiszteletbeli tagjának elhúnyta felett érzett mélységes gyászát és az

elnök indítványára egyhangúlag úgy határozott, hogy *Kaán Károly* emlékét méltó módon megörökíti jegyzőkönyvében, amiről őszintén átértzett részvétének kifejezése mellett a gyászoló családot is értesíti.

Az *elnök* ezután néhány szóval vázolta a rendkívüli közgyűlés összehívásának az okát és rámutatott azokra a körülményekre, amelyek szükségessé tették, hogy az elnökség a faellátás kérdését is újból megvitatás tárgyává tegye.

Dr. Mihályi Zoltán titkár ismertette az Országos Mezőgazdasági Kamara ideiglenes vezetésére felhatalmazott miniszteri biztos leiratát és az igazgató-választmánynak ezzel kapcsolatos állásfoglalását.

Javaslatára a közgyűlés egyhangúlag úgy határozott, hogy az Országos Mezőgazdasági Kamarába rendes tagokul *Térfi Béla* alelnököt és *Biró Zoltán* ügyvezetőt, póttagokul pedig *úfj. gróf Teleki József* alelnököt és *vitéz Onczay Lászlót* küldi ki.

Biró Zoltán ügyvezető a napi kérdések tárgyalása előtt azt indítványozta, vegye fel az idei rendes közgyűlés — a mult hagyományainak megfelelően — *Kaán Károly* emlékének a méltóságát is tárgysorozatába. Az emlékezés megtartására *Molcsány Gábor* öméltóságát kérte fel, aki ezt a tisztséget készséggel vállalta.

Ezek után az *ügyvezető* részletesen ismertette az ország faellátásának jelenlegi helyzetét és hangsúlyozottan rámutatott az igazgató-választmány előtt is kifejtett nehézségekre, amelyek a legnagyobb aggodalomra adnak okot.

Miután a kérdés megoldása további halasztást nem tűr és az *erdőgazdaság érdekképviselete a következményekért a felelősséget nem vállalhatja*, előterjesztette az igazgató-választmány egyhangú állásfoglalását és a közgyűlés hozzájárulását kérte a javaslatokhoz.

A közgyűlés az igazgatóválasztmány indítványát egyhangúlag magáévá tette és ennek megfelelően az *elnök* határozatilag kimondta, hogy az egyesület felterjesztéssel fordul egyrészt a miniszterelnök úrhoz és a fagazdaság irányítása tekintetében a *földmivélsügyi minisztérium kizárólagos hatáskörének visszaállítását kéri*, másrészt pedig megkeresi a földmivélsügyi miniszter urat és az árellenőrzés országos kománybiztosát a zavartalan faellátás biztosítása céljából szükséges, határozott intézkedések mielőbbi kiadása végett.

Felvetődött annak a gondolata is, hogy a miniszterelnök úrhoz küldöttség vigye el a beadványt, de miután az elintézésnek ez a módja a mai viszonyok között körülményesnek látszik, az *elnök* vállalta a miniszterelnök úr közvetlen tájékoztatását és egyéb tárgy híján a közgyűlést berekesztette.

Vadászatügyi értekezlet.

A március 12-iki rendkívüli közgyűlés határozata alapján kiküldött 7-es bizottság haladéktalanul felvette az érintkezést a három országos jellegű vadászati egyesülettel annak a tervezetnek a letárgyalása céljából, amelyet lapunk januári számában ismertettünk.

Ezt a tervezetet a rendkívüli közgyűlés az egyesületnek a *vadászati törvény revíziója* kérdésében elfoglalt álláspontja gyanánt fogadta el és ezért, mint kezdeményező fél azt kértük a vadászati egyesületektől, tekintsék azt a megindítandó tárgyalások vezérfonalául és elsősorban azokra a részletkérdésekre mutassanak rá, ahol nézetük nem egyezik a mienkével.

A közös eszmecserére szóló meghívást a vadászati egyesületek örömmel fogadták és ennek alapján sikerült a tervezet főbb irányelveit két megbeszélés keretében tisztáznunk.

F. hó 2-án a *Nemzeti Vadászati Védegylet* kiküldöttei: *ifj. gróf Esterházy László* nagybirtokos, elnök, *Nadler Herbert*, az Allatkert igazgatója, ügyv. alelnök, *gróf Hadik Béla* nagybirtokos, *Nemeskéri Kiss Géza*, az udvari vadászmeisteri hivatal vezetője, *dr. Kovács Gábor* ügyvéd, *Felső-éberi Nagy Pál* nagybirtokos és *dr. Niedermann Zoltán* igazgató látogattak el hozzánk barátságos eszmecserére, amelyen egyesületünk részéről báró *Waldbott Kelemen* elnökünk, *Biró Zoltán*, *vitész Onczay László*, báró *Prónay Gábor*, *Rochlitz Béla*, *Roth Gyula* és *dr. Mihályi Zoltán* vettek részt.

Az értekezleten *ifj. gróf Esterházy László* elnökölt, aki megnyitójában hangsúlyozottan rámutatott a válvetett munka szükségére és a közös megállapodás fontosságára.

A tárgyalás a legszívélyesebb légkörben folyt le és rövid 3 óra alatt az értekezlet — a tilalmi idők kivételével — a tervezet egész anyagát megvitatta.

Öszinte örömünkre szolgált, hogy az Országos Erdészeti Egyesület álláspontját a Nemzeti Vadászati Védegylet kiküldöttei is, legnagyobb részben magukévá tették és bár végleges döntés előtt saját választmányuk véleményét is meg akarják hallgatni, minden reményünk megvan, hogy a két egyesület felfogása között lényegbevágó eltérés nem lesz.

F. hó 9-én tartottuk a másik értekezletet, amelyen a *Hubertus Országos Magyar Vadászati Védegylet* részéről *vitész Csécsi Nagy Imre* ny. m. kir. altábornagy, elnök, *Benkő Pál* m. kir. gazdasági főtanácsos, *Guthori Földes Béla*, az Országos Földhiteintézet igazgatója, *Gözszy Géza*, ny. m. kir. pü. főtanácsos, *Irsay Szabó György* és *dr. Szádeczky Kardoss Boldizsár* ügyvéd, a *Magyar Vadászok Országos Szövetsége* képviselőjében pedig

Széll József ny. m. kir. belügyminiszter, elnök, dr. Kállay Tamás, v. országgyűlési képviselő és Gyöngyös-Halászi Takách Gyula főszerkesztő, alelnökök, dr. Bartóffy János m. kir. államrendőrségi főkapitányhelyettes, Mészáros Pál ny. kúriai bíró, dr. Szent-Ivány Géza m. kir. pü. főtanácsos és Zalay Artúr ny. m. kir. huszárezredek vetek részt, míg egyesületünket báró Waldbott Kelemen elnökünk, Bíró Zoltán, vitéz Onczay László, Rochlitz Béla, Roth Gyula és dr. Mihályi Zoltán képviselték.

A tárgyalást báró Waldbott Kelemen vezette, akinek ilyen irányú nagy gyakorlata ebben az esetben is teljes sikert hozott.

Az egymással ellentétes nézeteket, amelyeknek szószólói dr. Kállay Tamás, dr. Szent-Ivány Géza, Széll József, Mészáros Pál, Gyöngyös-Halászi Takách Gyula és dr. Szádeczky Kardoss Boldizsár voltak, Bíró Zoltán minden részletre kiterjedő felvilágosítása és meggyőző erejű okfejtése annyira összehangolta, hogy a legfontosabb kérdésekben („res nullius“ vadkár, fővadkörzetek, büntető kérdések, vadászvizsga) az értekezlet egyhangú megállapodásra jutott.

Ezek alapján most már bizvást remélhetjük, hogy a meg egyezés a részletkérdésekben is megvalósul és a magyar vadász-közönség — bármelyik szervezethez tartozzék is — közös javaslattal fordul a kormányhoz a vadászati törvény revíziója érdekében.

MEGVÉTELRE keressük az alant felsorolt folyóiratok egyes füzeteit, illetőleg köteteit:

Aquila I—V. évfolyamait (1894—1898).

Erdészeti Kísérletek XX. (1918) teljes évfolyamát egy, és 3—4. füzetét két példányban.

Erdészeti Lapok X. évfolyamát (1871) két példányban.

Erdészeti Ujság IX. évfolyamát (1904, 1905).

Erdészeti Zsebnaptár I—III. (1881—1883.) és XXXVI—XXXVIII. (1917—1919.) évfolyamait.

Kárpáti Vadász IV. évfolyamának (1930) 9., 15., 19. és 23. füzetét,

V. évfolyamának (1931) 6. füzetét,

VI. évfolyamának (1932) 18. és 22—24. füzetét.

Kísérletügyi Közlemények I—XVI. (1898—1913), XXII. (1918) és XXVIII. (1925) évfolyamait.

Nimród IV. évfolyamát (1916).

Természettudományi Közöny XLVIII. évfolyamát (1916).

Vadászat I. évfolyamát (1918),

VII. évfolyamának (1924) 15., 18. és 21. füzetét.

VIII. évfolyamának (1925) 2. és 23—24. füzetét.

Vadászat és Állatvilág I—VIII. (1899—1906); X. (1908); XII. (1910) és XVII—XVIII. (1916—1917) évfolyamait.

Vadászlap I—XVIII. évfolyamait (1880—1897).

Vadászat (Halászat, Weekend, Turisztika) I—II. évfolyamait (1933—1934).

Vízügyi Közlemények IX. évfolyamát és az V. évfolyam (1915) 4. füzetét.

Országos Erdészeti Egyesület.